



ΕΤΟΣ 74ον

12 'Ιουλίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 28 (3815)

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος μέ ἐνάργεια μᾶς περιγράφει τήν θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ τῆς Καπερναοῦμ. Μετά τήν ἐπιστροφή τοῦ Κυρίου ἀπό τήν χώρα τῶν Γεργεσηνῶν στήν ὡς ἄνω πόλη, κάποιοι ἄνθρωποι τοῦ ἔφεραν ἓνα παραλυτικό καθηλωμένο στό κρεβάτι του γιά νά τόν θεραπεύσει. Ὁ Χριστός εἶδε τήν βαθειά πίστη τόσο τοῦ ἰδίου τοῦ ἀσθενούς, ὅσο καί αὐτῶν πού τόν μετέφεραν, καί εἶπε στόν παραλυτικό κάποια λόγια πού ἐάν δέν ἐγκύψουμε στό βαθύτερο νόημά τους, ἴσως φανοῦν παράδοξα: «θάρσει τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου». Ἐνῶ θά περίμενε κάποιος νά ἀποκαταστήσει ὁ Κύριος τήν υἰεῖα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, Ἐκεῖνος τοῦ συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες του.

Τί εἶναι ἁμαρτία;

Ἡ ἁμαρτία δέν πρέπει νά ἐκλαμβάνεται ἀπλῶς ὡς παράβαση κάποιων κανόνων ἠθικῆς ἢ νομικῶν διατάξεων. Ἁμαρτία, κυρίως, σημαίνει νά ἀποστρέφεται κάποιος τόν Θεό, νά τόν ἐξοβελίζει ἀπό τήν ζωή του, καί στήν θέση του νά τοποθετεῖ τόν ἑαυτό του ἢ ἄλλους «θεούς» – εἴδωλα, ὅπως τήν πλεονεξία, τήν ἀδικία, τήν φιληδονία. Ὅταν ὁμως ἀπομακρύνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν Θεό, ἀπομακρύνεται ἀπό τήν ζωή, τήν ἀλήθεια, τό φῶς, τήν χαρά καί τότε καταδικάζει τόν ἑαυτό του στό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας. Γι' αὐτό καί ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν πού δίνεται ἀπό τόν εὐσπλαγχνό Πατέρα στόν ἄνθρωπο πού μετανοεῖ γιά τίς ἀστοχίες, τά λάθη, τά ἀτοπήματά του εἶναι ἓνα ἀπό τά μεγαλύτερα δῶρα τοῦ Θεοῦ· τρανή ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης καί τῆς ἄπειρης φιλανθρωπίας Του.

Κοινωνία ἀγάπης καί εὐσπλαγχνίας

Ὡς ἐκ τούτου, οἱ λόγοι πού ἀπήθυνε ὁ Χριστός στόν παραλυτικό ἔχουν πολύ μεγάλη σημασία. Καταρχάς ἀποκαλεῖ τόν ἀσθενή «τέκνον».



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 1-8)

«Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδού, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν, ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδού τινες τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγειρε καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας – τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Ὁ Χριστὸς δὲν παύει νὰ μᾶς θεωρεῖ παιδιά Του καὶ νὰ ζητεῖ ἀπὸ ἐμᾶς νὰ Τόν αισθανόμαστε Πατέρα, ἀδελφό, φίλο, σέ ὅποια κατάσταση καὶ ἄν βρισκόμαστε, ὅσο χαμηλά καὶ ἄν ἔχουμε πέσει. Γιατί μᾶς προσφέρει πάντοτε τὸν ἑαυτό Του, ἓνα χέρι ἐγγύτητας, πού μᾶς βοηθεῖ νὰ σηκωθοῦμε, νὰ συνεχίσουμε τὸν πνευματικό μας ἀγώνα, νὰ ἀποτινάξουμε τὴν ἀπελπισία καὶ νὰ ἐπιδιώξουμε τὴν ἀποκατάσταση τῆς σχέσεώς μας μαζί Του. Ἐπειτα τοῦ λέγει «Θάρσει»· ἔχε θάρρος καὶ μὴ φοβᾶσαι, γιατί ἐγὼ εἶμαι μαζί σου. Θάρρος σημαίνει νὰ στηριζόμαστε στὴν δύναμη τῆς ἀπειρης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀνακαλύπτουμε τὸ χάρισμα τῆς θεϊκῆς υἰοθεσίας πού ἀξιοθήκαμε μὲ τὸ Βάπτισμά μας καὶ τὴν συμμετοχὴ μας στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Πρόκειται γιὰ τὸν ὑψιστο βαθμὸ συγγενείας πνευματικῆς, ὅπου ὁ ἄνθρωπος γίνεται ζωντανό κύτταρο τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ («σύσσωμος καὶ σύναιμος»). Γι' αὐτὸ ὁ Μέγας Ἀντώνιος διακήρυττε: «θαρρῶμεν δὲ μᾶλλον καὶ χαίρωμεν αἰεὶ, ὡς σφζόμενοι· καὶ λογιζόμεθα τῇ ψυχῇ, ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν ἐστιν». Καί, τέλος, ὁ Κύριος λέγει στὸν παραλυτικό· «ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου». Ἡ συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν συμβάλλει πρῶτιστα στὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδιᾶς τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Χριστοῦ. Σὲ μιά καρδιά ὅπου κυριαρχεῖ ὁ ἐγωισμός, ἡ ἔλλειψη ἀγάπης, ἡ φιλαυτία, πῶς νὰ χωρέσει ὁ Χριστὸς καὶ πῶς νὰ χωρέσει ὁ συνάνθρωπος;

Ἡ δύναμη τῆς πίστεως

Κάποιοι ἀπὸ τοὺς παρισταμένους γραμματεῖς μὲ στενοκαρδία ἀμφισβήτησαν τὴν ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ νὰ συγχωρεῖ ἁμαρτίες. Καὶ τότε

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἀφοῦ ἐπιβιβάστηκε ὁ Ἰησοῦς στό πλοῖο, διέσχισε τή λίμνη καί ἦλθε στήν πόλη του. Ξαφνικά τοῦ ἔφεραν ἕναν παράλυτο ξαπλωμένο ἐπάνω σέ κρεβάτι· καί ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδε τήν πίστη τους εἶπε στόν παραλυτικό: Ἐχε δάρρος, παιδί μου· σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου. Καί ἀμέσως, κάποιοι ἀπό τούς γραμματεῖς εἶπαν μέσα τους: Αὐτός βλασφημεῖ. Καί ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἀντιλήφθηκε τίς σκέψεις τους, εἶπε: Γιατί ἐσεῖς σκέπτεστε πονηρά μέσα στίς καρδιές σας; Τί εἶναι δηλαδή εὐκολότερο, νά πῶ, συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου, ἢ νά πῶ, σήκω καί περπάτησε; Γιά νά μάθετε ὅμως ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσία ἐπί τῆς γῆς νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες – τότε λέγει στόν παράλυτο: Σήκω ὀρθιος, πάρε τό κρεβάτι σου καί πήγαινε στό σπίτι σου. Καί ἀφοῦ σηκώθηκε, μετέβη στό σπίτι του. Ὅταν τό εἶδαν αὐτό τά πλήθη, θαύμασαν καί δόξασαν τόν Θεό, ὁ ὁποῖος ἔδωσε τέτοια ἐξουσία στούς ἀνθρώπους.

*(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τού ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

Ἐκεῖνος πού ἀπό ἀγάπη συγχώρησε τίς ἁμαρτίες τοῦ παραλυτικοῦ προβαίνει καί στήν θεραπεία τοῦ σώματός του. Μέ τήν θεϊκή Του δύναμη τόν ἀποκαθιστᾶ υγιαίνοντα. Θαῦμα πού ξεπερνᾶ τήν δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νά κατανοεῖ καί νά ἐρμηνεύει· θαῦμα πού ἐπιτελεῖται μέ τήν παρουσία, τήν ἐνέργεια, τόν λόγο τοῦ Κυρίου καί τήν συνέργεια τῆς πίστεως τοῦ ἀνθρώπου.

Καί στίς ἡμέρες μας, καί σέ κάθε καιρό, ὁ Χριστός δέν παύει νά ἐπιτελεῖ ἰάσεις στίς ψυχές καί τά σώματα τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν ὁ ἀσθενής παραδίδεται μέ ἐμπιστοσύνη, προσευχή καί ἀγάπη στόν Θεό, εἰρηνεύει, παίρνει δύναμη νά ὑπομένει τόν πόνο καί νά ἀντιμετωπίζει τίς διαδικασίες θεραπευτικῆς ἀγωγῆς καί ἄλλες παραμέτρους τῆς ἀσθενείας του μέ σθένος καί καρτερία. Ἡ σκέψη ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ὑπέμεινε τό μαρτύριο τοῦ Σταυροῦ καί ὅτι πολλοί Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἦσαν σοβαρά ἀσθενεῖς, χωρίς νά παύουν νά δοξολογοῦν τό Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, δίνει σέ ὅλους μας τήν δυνατότητα νά βλέπουμε μέ ἄλλη ὀπτική τίς ἀσθενεῖς, τούς πειρασμούς καί τίς θλίψεις μας.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
www.apostoliki-diakonia.com.gr

12 Ἰουλίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Πρόκλου καί Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἰ.). Παῖσιου ὀσίου τοῦ διορατικοῦ († 1994).

Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ' 6-14 – Εὐαγ.: Ματθ. θ' 1-8.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ἰουλίου, Ἁγ. Πατέρων Δ' Οἰκ. Συνόδου.

Απόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε' 14-19.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

90 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Κείμενα: Πανιερ. Μητροπολίτης Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος

(Α' ἔκδ., σῆμα 25x29 ἑκατ., σελ. 368)

Μέ τή χάρη καί τή φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ, κατά τό σωτήριο ἔτος 2026 συμπληρώνονται ἐνενηντα χρόνια ἀπό τήν ἵδρυση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ παλαιότερου Ἐκκλησιαστικοῦ Συνοδικοῦ Ὄργανισμοῦ. Τό ἔργο τοῦ Ὄργανισμοῦ, παρά τίς κατά καιρούς δυσκολίες στήν ἱστορία τῆς Πατρίδας καί τῆς Ἐκκλησίας, χάρη στόν ἀκάματο ζῆλο τῶν ἀοιδίμων Προκατόχων μας, ἐπιτέλεσε πολλά καί σημαντικά ἔργα σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐπέτειος συμπληρώσεως 90 χρόνων ζωῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας εἶναι μία ἰδιαίτερη ἐπέτειος.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τονίζει: «Ἡ Ἀποστολική Διακονία ἀνεδείχθη ὁ σιδηροῦς βραχίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τό κατηχητικόν καί τό ποιμαντικόν ἔργον της, εἰς τήν φιλάνθρωπον καί κοινωνικήν ἀποστολήν της. Ἡ μέριμνα διά τήν κατήχησιν καί τό κήρυγμα τοῦ θείου λόγου, διά τήν στήριξιν τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς, διά τήν καλλιέργειαν τοῦ χριστιανικοῦ ἠθους καί τήν ἐξύψωσιν τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, διά τήν κοινωνικήν πρόνοιαν καί τήν ἔμπρακτον ἀλληλεγγύην, διά τήν νεολαίαν, τήν παιδείαν της καί τās ἐπαγγελματικές προοπτικές της, διά τήν λειτουργίαν Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων, δι' ἀναπτυξιακάς δράσεις μέ προέκτασιν εἰς τόν χῶρον τῆς οἰκονομίας, διά τήν πολυδιάστατον διακονίαν τοῦ πολιτισμοῦ, πάντα ταῦτα συγκροτοῦν τό φάσμα τῆς πολυδιαστάτου καί ἀξιαγάστου παρουσίας καί μαρτυρίας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας».

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
